

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

12887 *Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern.*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono:

ÍNDEX

Preàmbul.

Títol preliminar.

Article 1. Objecte.

Títol I. Transparència de l'activitat pública.

Capítol I. Àmbit subjectiu d'aplicació.

Article 2. Àmbit subjectiu d'aplicació.

Article 3. Altres subjectes obligats.

Article 4. Obligació de subministrar informació.

Capítol II. Publicitat activa.

Article 5. Principis generals.

Article 6. Informació institucional, organitzativa i de planificació.

Article 7. Informació de rellevància jurídica.

Article 8. Informació econòmica, pressupostària i estadística.

Article 9. Control.

Article 10. Portal de la Transparència.

Article 11. Principis tècnics.

Capítol III. Dret d'accés a la informació pública.

Secció 1a Règim general.

Article 12. Dret d'accés a la informació pública.

Article 13. Informació pública.

Article 14. Límits al dret d'accés.

Article 15. Protecció de dades personals.

Article 16. Accés parcial.

Secció 2a Exercici del dret d'accés a la informació pública.

Article 17. Sol·licitud d'accés a la informació.

Article 18. Causes d'inadmissió.

Article 19. Tramitació.

Article 20. Resolució.

Article 21. Unitats d'informació.

Article 22. Formalització de l'accés.

Secció 3a Règim d'impugnacions.

Article 23. Recursos.

Article 24. Reclamació davant el Consell de Transparència i Bon Govern.

Títol II. Bon govern.

Article 25. Àmbit d'aplicació.

Article 26. Principis de bon govern.

Article 27. Infraccions i sancions en matèria de conflicte d'interessos.

Article 28. Infraccions en matèria de gestió economicopressupostària.

Article 29. Infraccions disciplinàries.

Article 30. Sancions.

Article 31. Òrgan competent i procediment.

Article 32. Prescripció.

Títol III. Consell de Transparència i Bon Govern.

Article 33. Consell de Transparència i Bon Govern.

Article 34. Fins.

Article 35. Composició.

Article 36. Comissió de Transparència i Bon Govern.

Article 37. President del Consell de Transparència i Bon Govern.

Article 38. Funcions.

Article 39. Règim jurídic.

Article 40. Relacions amb les Corts Generals.

Disposició addicional primera. Regulacions especials del dret d'accés a la informació pública.

Disposició addicional segona. Revisió i simplificació normativa.

Disposició addicional tercera. Corporacions de dret públic.

Disposició addicional quarta. Reclamació.

Disposició addicional cinquena. Col·laboració amb l'Agència Espanyola de Protecció de Dades.

Disposició addicional sisena. Informació de la Casa de Sa Majestat el Rei.

Disposició addicional setena.

Disposició addicional vuitena.

Disposició final primera. Modificació de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Disposició final segona. Modificació de la Llei 5/2006, de 10 d'abril, de regulació dels conflictes d'interessos dels membres del Govern i dels alts càrrecs de l'Administració General de l'Estat.

Disposició final tercera. Modificació de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària.

Disposició final quarta. Modificació de la disposició addicional desena de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat.

Disposició final cinquena.

Disposició final sisena. Modificació de la Llei 10/2010, de 28 d'abril, de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme.

Disposició final setena. Desplegament reglamentari.

Disposició final vuitena. Títol competencial.

Disposició final novena. Entrada en vigor.

PREÀMBUL

I

La transparència, l'accés a la informació pública i les normes de bon govern han de ser els eixos fonamentals de qualsevol acció política. Només quan l'acció dels responsables públics se sotmet a escrutini, quan els ciutadans poden conèixer com es prenen les decisions que els afecten, com es gestionen els fons públics o sota quins criteris actuen les nostres institucions podem parlar de l'inici d'un procés en què els poders públics comencen a respondre a una societat que és crítica, exigent i que demana participació dels poders públics.

Els països amb nivells més alts en matèria de transparència i normes de bon govern disposen d'institucions més fortes, que afavoreixen el creixement econòmic i el desenvolupament social. En aquests països, els ciutadans poden jutjar millor i amb més criteri la capacitat dels seus responsables públics i decidir en conseqüència. Permetent una millor fiscalització de l'activitat pública es contribueix a la regeneració democràtica necessària, es promou l'eficiència i l'eficàcia de l'Estat i s'afavoreix el creixement econòmic.

Aquesta Llei té un triple abast: incrementa i reforça la transparència en l'activitat pública –que s'articula a través d'obligacions de publicitat activa per a totes les administracions i entitats públiques–, reconeix i garanteix l'accés a la informació –regulat com un dret d'ampli àmbit subjectiu i objectiu– i estableix les obligacions de bon govern que han de complir els responsables públics així com les conseqüències jurídiques derivades del seu incompliment –la qual cosa esdevé una exigència de responsabilitat per a tots els qui duen a terme activitats de rellevància pública.

En aquests tres vessants, la Llei suposa un avanç important en la matèria i estableix uns estàndards homologables als de la resta de democràcies consolidades. En definitiva, constitueix un pas fonamental i necessari que ha d'anar acompanyat en el futur amb l'impuls i l'adhesió per part de l'Estat tant a iniciatives multilaterals en aquest àmbit com amb la signatura dels instruments internacionals existents en aquesta matèria.

II

En l'ordenament jurídic espanyol ja hi ha normes sectorials que contenen obligacions concretes de publicitat activa per a determinats subjectes. Així, per exemple, en matèria de contractes, subvencions, pressupostos o activitats d'alts càrrecs el nostre país disposa d'un nivell destacat de transparència. Tanmateix, aquesta regulació en l'actualitat és insuficient i no satisfà les exigències socials i polítiques del moment. Per això, amb aquesta Llei s'avança i s'aprofundeix en la configuració d'obligacions de publicitat activa que, s'entén, han de vincular un ampli nombre de subjectes entre els quals estan totes les administracions públiques, els òrgans del Poder Legislatiu i Judicial pel que fa a les seves activitats subjectes a dret administratiu, així com altres òrgans constitucionals i estatutaris. Així mateix, la Llei s'ha d'aplicar a determinades entitats que, per la seva especial rellevància pública, o per la seva condició de perceptors de fons públics, estan obligades a reforçar la transparència de la seva activitat.

La Llei amplia i reforça les obligacions de publicitat activa en diferents àmbits. En matèria d'informació institucional, organitzativa i de planificació exigeix als subjectes compresos en el seu àmbit d'aplicació la publicació d'informació relativa a les funcions que duen a terme, la normativa que els és aplicable i la seva estructura organitzativa, a més dels seus instruments de planificació i l'avaluació del seu grau de compliment. En matèria d'informació de rellevància jurídica i que afecti directament l'àmbit de les relacions entre l'Administració i els ciutadans, la Llei conté un ampli repertori de documents que, en ser publicats, han de proporcionar més seguretat jurídica. Igualment, en l'àmbit de la informació de rellevància econòmica, pressupostària i estadística, s'estableix un ampli catàleg que ha de ser accessible i entenedor per als ciutadans, atès el seu caràcter d'instrument òptim per al control de la gestió i la utilització dels recursos públics. Finalment,

s'estableix l'obligació de publicar tota la informació que amb més freqüència sigui objecte d'una sol·licitud d'accés, de manera que les obligacions de transparència s'adiguin amb els interessos de la ciutadania.

Per canalitzar la publicació d'una quantitat d'informació tan ingent i facilitar el compliment d'aquestes obligacions de publicitat activa i, des de la perspectiva que no es pot, d'una banda, parlar de transparència i, de l'altra, no posar els mitjans adequats per facilitar l'accés a la informació divulgada, la Llei preveu la creació i el desenvolupament d'un Portal de la Transparència. Les noves tecnologies ens permeten avui dia desenvolupar eines d'una utilitat extraordinària per complir les disposicions de la Llei l'ús de les quals permeti que, a través d'un únic punt d'accés, el ciutadà pugui obtenir tota la informació disponible.

La Llei també regula el dret d'accés a la informació pública que, no obstant això, ja s'ha desplegat en altres disposicions del nostre ordenament. En efecte, partint de la previsió que conté l'article 105.b) del nostre text constitucional, la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, desplega a l'article 37 el dret dels ciutadans a accedir als registres i documents que estiguin en els arxius administratius. Però aquesta regulació pateix d'una sèrie de deficiències que han estat posades de manifest de manera reiterada ja que l'objecte del dret d'accés no és clar, està limitat a documents continguts en procediments administratius ja acabats i el seu exercici és extraordinàriament limitat en la seva articulació pràctica.

Igualment, però amb un abast sectorial i derivat de sengles directives comunitàries, altres normes preveuen l'accés a la informació pública. És el cas de la Llei 27/2006, de 18 de juliol, per la qual es regulen els drets d'accés a la informació, de participació pública i d'accés a la justícia en matèria de medi ambient, i de la Llei 37/2007, de 16 de novembre, sobre reutilització de la informació del sector públic, que regula l'ús privat de documents en poder d'administracions i organismes del sector públic. A més, la Llei 11/2007, de 22 de juny, d'accés electrònic dels ciutadans als serveis públics, a la vegada que reconeix el dret dels ciutadans a relacionar-se amb l'Administració per mitjans electrònics, se situa en un camí en el qual s'avança amb aquesta Llei: la implantació d'una cultura de transparència que imposa la modernització de l'Administració, la reducció de càrregues burocràtiques i l'ús dels mitjans electrònics per tal de facilitar la participació, la transparència i l'accés a la informació.

La Llei, per tant, no parteix del no res ni omple un buit absolut, sinó que aprofundeix en el que ja s'ha aconseguit, en supleix les carències, en repara les deficiències i crea un marc jurídic concorde amb els temps i els interessos ciutadans.

Des de la perspectiva del dret comparat, tant la Unió Europea com la majoria dels seus estats membres ja disposen en els seus ordenaments jurídics d'una legislació específica que regula la transparència i el dret d'accés a la informació pública. Espanya no es podia quedar al marge per més temps i, prenent com a exemple els models que ens proporcionen els països del nostre entorn, adopta aquesta nova regulació.

Pel que fa a bon govern, la Llei suposa un avanç d'una importància extraordinària. Principis merament programàtics i sense força jurídica s'incorporen a una norma amb rang de llei i passen a informar la interpretació i l'aplicació d'un règim sancionador al qual estan subjectes tots els responsables públics entesos en sentit ampli que, independentment del Govern del qual formin part o de l'Administració en la qual prestin serveis i, precisament per les funcions que exerceixen, han de ser un model d'exemplaritat en la seva conducta.

III

El títol I de la Llei regula i incrementa la transparència de l'activitat de tots els subjectes que presten serveis públics o exerceixen potestats administratives mitjançant un conjunt de previsions que es recullen en dos capítols diferenciats i des d'una perspectiva doble: la publicitat activa i el dret d'accés a la informació pública.

L'àmbit subjectiu d'aplicació d'aquest títol, que recull el capítol I, és molt ampli i inclou totes les administracions públiques, organismes autònoms, agències estatals, entitats

públiques empresarials i entitats de dret públic, en la mesura en què tinguin atribuïdes funcions de regulació o control sobre un determinat sector o activitat, així com les entitats de dret públic amb personalitat jurídica pròpia, vinculades o dependents de qualsevol de les administracions públiques, incloses les universitats públiques. En relació amb les seves activitats subjectes a dret administratiu, la Llei s'aplica també a les corporacions de dret públic, a la Casa de Sa Majestat el Rei, al Congrés dels Diputats, al Senat, al Tribunal Constitucional i al Consell General del Poder Judicial, així com al Banc d'Espanya, al Consell d'Estat, al Defensor del Poble, al Tribunal de Comptes, al Consell Econòmic i Social i a les institucions autonòmiques anàlogues. També s'aplica a les societats mercantils en el capital social de les quals la participació directa o indirecta de les entitats esmentades sigui superior al cinquanta per cent, a les fundacions del sector públic i a les associacions constituïdes per les administracions, organismes i entitats a què s'ha fet referència. Així mateix, s'aplica als partits polítics, organitzacions sindicals i organitzacions empresarials i a totes les entitats privades que percebin una determinada quantitat d'ajudes o subvencions públiques. Finalment, les persones que prestin serveis públics o exerceixin potestats administratives també estan obligades a subministrar a l'Administració a la qual estiguin vinculades, previ requeriment, tota la informació necessària per tal que aquella compleixi les obligacions d'aquesta Llei. Aquesta obligació és igualment aplicable als adjudicataris de contractes del sector públic.

El capítol II, dedicat a la publicitat activa, estableix una sèrie d'obligacions per als subjectes inclosos en l'àmbit d'aplicació del títol I, que han de difondre determinada informació sense esperar una sol·licitud concreta dels administrats. En aquest punt s'inclouen dades sobre informació institucional, organitzativa i de planificació, de rellevància jurídica i de naturalesa econòmica, pressupostària i estadística.

Per afavorir de manera decidida l'accés de tots a la informació que es difongui es crea el Portal de la Transparència, que inclou, a més de la informació sobre la qual hi ha una obligació de publicitat activa, aquella l'accés a la qual se sol·licita amb més freqüència. El Portal ha de ser un punt de trobada i de difusió, que mostra una nova manera d'entendre el dret dels ciutadans a accedir a la informació pública. Es preveu a més en aquest punt que l'Administració General de l'Estat, les administracions de les comunitats autònomes i les entitats que integren l'Administració local puguin adoptar mesures de col·laboració per al compliment de les seves obligacions de publicitat activa.

El capítol III configura de manera àmplia el dret d'accés a la informació pública, del qual són titulars totes les persones i que es pot exercir sense necessitat de motivar la sol·licitud. Aquest dret només es veu limitat en els casos en què sigui necessari per la mateixa naturalesa de la informació –derivat del que disposa la Constitució espanyola– o per la seva entrada en conflicte amb altres interessos protegits. En tot cas, els límits previstos s'han d'aplicar atenent un test de dany (de l'interès que se salvaguarda amb el límit) i d'interès públic en la divulgació (que en el cas concret no prevalgui l'interès públic en la divulgació de la informació) i de manera proporcionada i limitada pel seu objecte i finalitat. Així mateix, atès que l'accés a la informació pot afectar de manera directa la protecció de les dades personals, la Llei aclareix la relació entre tots dos drets i estableix els mecanismes d'equilibri necessaris. Així, d'una banda, en la mesura en què la informació afecti directament l'organització o l'activitat pública de l'òrgan preval l'accés, mentre que, de l'altra, es protegeixen –com no pot ser d'altra manera– les dades que la normativa qualifica d'especialment protegides, per a l'accés a les quals es requereix, amb caràcter general, el consentiment del seu titular.

Amb l'objecte de facilitar l'exercici del dret d'accés a la informació pública la Llei estableix un procediment àgil, amb un breu termini de resposta, i disposa la creació d'unitats d'informació a l'Administració General de l'Estat, la qual cosa facilita el coneixement per part del ciutadà de l'òrgan davant del qual s'hagi de presentar la sol·licitud així com del competent per a la tramitació.

En matèria d'impugnacions es crea una reclamació potestativa i prèvia a la via judicial la qual ha de conèixer el Consell de Transparència i Bon Govern, organisme de naturalesa independent de nova creació, i que substitueix els recursos administratius.

El títol II atorga rang de llei als principis ètics i d'actuació que han de regir la labor dels membres del Govern i alts càrrecs i assimilats de l'Administració de l'Estat, de les comunitats autònomes i de les entitats locals. Igualment, es clarifica i es reforça el règim sancionador que els és aplicable, de conformitat amb la responsabilitat a què estan subjectes.

Aquest sistema pretén que els ciutadans disposin de servidors públics que ajustin les seves actuacions als principis d'eficàcia, austeritat, imparcialitat i, sobretot, de responsabilitat. Per complir aquest objectiu, la Llei consagra un règim sancionador estructurat en tres àmbits: infraccions en matèria de conflicte d'interessos, en matèria de gestió economicopressupostària i en l'àmbit disciplinari. A més, s'incorporen infraccions derivades de l'incompliment de la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera. En l'àmbit economicopressupostari és destacable que s'imposen sancions als qui comprometin despeses, liquidin obligacions i ordenin pagaments sense crèdit suficient per fer-los o amb infracció del que disposa la normativa pressupostària, o no justifiquin la inversió dels fons als quals es refereix la normativa pressupostària equivalent. D'aquesta manera s'introdueix un mecanisme de control fonamental que ha d'evitar comportaments irresponsables i que són inacceptables en un Estat de dret.

La comissió de les infraccions previstes dona lloc a la imposició de sancions com la destitució en els càrrecs públics que ocupi l'infractor, la no-percepció de pensions indemnitzatòries, l'obligació de restituir les quantitats indegudament percebudes i l'obligació d'indemnitzar la hisenda pública. Cal assenyalar que aquestes sancions s'inspiren en les que ja preveu la Llei 5/2006, de 10 d'abril, de conflictes d'interessos de membres del Govern i dels alts càrrecs de l'Administració General de l'Estat.

A més, s'estableix la previsió que els autors d'infraccions molt greus no puguin ser nomenats per ocupar determinats càrrecs públics durant un període d'entre 5 i 10 anys.

El títol III de la Llei crea i regula el Consell de Transparència i Bon Govern, un òrgan independent al qual se li atorguen competències de promoció de la cultura de transparència en l'activitat de l'administració pública, de control del compliment de les obligacions de publicitat activa, així com de garantia del dret d'accés a la informació pública i de l'observança de les disposicions de bon govern. Es crea, per tant, un òrgan de supervisió i control per garantir l'aplicació correcta de la Llei.

El Consell de Transparència i Bon Govern es configura com un òrgan independent, amb plena capacitat jurídica i d'obrar i té una estructura senzilla que, alhora que en garanteix l'especialització i l'operativitat, evita crear grans estructures administratives. La independència i l'autonomia en l'exercici de les seves funcions està garantida, així mateix, pel suport parlamentari amb el qual ha de comptar el nomenament del president.

Per respectar al màxim les competències autonòmiques, expressament es preveu que el Consell de Transparència i Bon Govern només tingui competències a les comunitats autònomes amb les quals hagi signat un conveni a aquest efecte, i queden, en cas contrari, a les mans de l'òrgan autonòmic que hagi estat designat les competències que assumeix el Consell a escala estatal.

Les disposicions addicionals aborden diverses qüestions com ara l'aplicació de regulacions especials del dret d'accés, la revisió i simplificació normativa –entenent que també és un exercici de bon govern i una manifestació més de la transparència clarificar la normativa que està vigent i és aplicable– i la col·laboració entre el Consell de Transparència i Bon Govern i l'Agència Espanyola de Protecció de Dades en la determinació de criteris per aplicar els preceptes de la Llei pel que fa a la protecció de dades personals.

Les disposicions finals, entre altres qüestions, modifiquen la regulació del dret d'accés als arxius i registres administratius que conté la Llei 30/1992, de 26 de novembre, amplien la publicitat de determinada informació que figura en el Registre de béns i drets patrimonials dels alts càrrecs de l'Administració General de l'Estat i l'obligació de publicitat que preveu l'apartat 4 de l'article 136 de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària.

Finalment, la Llei preveu una entrada en vigor esglaonada atenent les circumstàncies especials que comporta l'aplicació de les seves diverses disposicions.

TÍTOL PRELIMINAR

Article 1. *Objecte.*

Aquesta Llei té per objecte ampliar i reforçar la transparència de l'activitat pública, regular i garantir el dret d'accés a la informació relativa a aquella activitat i establir les obligacions de bon govern que han de complir els responsables públics així com les conseqüències derivades del seu incompliment.

TÍTOL I

Transparència de l'activitat pública

CAPÍTOL I

Àmbit subjectiu d'aplicació

Article 2. *Àmbit subjectiu d'aplicació.*

1. Les disposicions d'aquest títol s'apliquen a:

a) L'Administració General de l'Estat, les administracions de les comunitats autònomes i de les ciutats de Ceuta i Melilla i les entitats que integren l'Administració local.

b) Les entitats gestores i els serveis comuns de la Seguretat Social així com les mútues d'accidents de treball i malalties professionals col·laboradores de la Seguretat Social.

c) Els organismes autònoms, les agències estatals, les entitats públiques empresarials i les entitats de dret públic que, amb independència funcional o amb una especial autonomia reconeguda per la llei, tinguin atribuïdes funcions de regulació o supervisió de caràcter extern sobre un determinat sector o activitat.

d) Les entitats de dret públic amb personalitat jurídica pròpia, vinculades a qualsevol de les administracions públiques o que en depenen, incloses les universitats públiques.

e) Les corporacions de dret públic, pel que fa a les seves activitats subjectes a dret administratiu.

f) La Casa de sa Majestat el Rei, el Congrés dels Diputats, el Senat, el Tribunal Constitucional i el Consell General del Poder Judicial, així com el Banc d'Espanya, el Consell d'Estat, el Defensor del Poble, el Tribunal de Comptes, el Consell Econòmic i Social i les institucions autonòmiques anàlogues, en relació amb les seves activitats subjectes a dret administratiu.

g) Les societats mercantils en el capital social de les quals la participació, directa o indirecta, de les entitats que preveu aquest article sigui superior al 50 per 100.

h) Les fundacions del sector públic que preveu la legislació en matèria de fundacions.

i) Les associacions constituïdes per les administracions, els organismes i les entitats que preveu aquest article. S'inclouen els òrgans de cooperació que preveu l'article 5 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, en la mesura en què, per la seva naturalesa peculiar i atès que no tenen una estructura administrativa pròpia, els siguin aplicables les disposicions d'aquest títol. En aquests casos, el compliment de les obligacions derivades d'aquesta Llei l'ha de dur a terme l'Administració que tingui la Secretaria de l'òrgan de cooperació.

2. Als efectes del que preveu aquest títol, s'entén per administracions públiques els organismes i les entitats inclosos a les lletres a) a d) de l'apartat anterior.

Article 3. *Altres subjectes obligats.*

Les disposicions del capítol II d'aquest títol també són aplicables a:

- a) Els partits polítics, les organitzacions sindicals i les organitzacions empresarials.
- b) Les entitats privades que percebin durant el període d'un any ajudes o subvencions públiques en una quantia superior a 100.000 euros o quan almenys el 40% del total dels seus ingressos anuals tinguin caràcter d'ajuda o subvenció pública, sempre que assoleixin com a mínim la quantitat de 5.000 euros.

Article 4. *Obligació de subministrar informació.*

Les persones físiques i jurídiques diferents de les que esmenten els articles anteriors que prestin serveis públics o exerceixin potestats administratives estan obligades a subministrar a l'Administració, organisme o entitat de les que preveu l'article 2.1 a què estiguin vinculades, previ requeriment, tota la informació necessària per al compliment per aquells de les obligacions que preveu aquest títol. Aquesta obligació s'estén als adjudicataris de contractes del sector públic en els termes que preveu el contracte respectiu.

CAPÍTOL II

Publicitat activa

Article 5. *Principis generals.*

1. Els subjectes que enumera l'article 2.1 han de publicar de manera periòdica i actualitzada la informació el coneixement de la qual sigui rellevant per garantir la transparència de la seva activitat relacionada amb el funcionament i el control de l'actuació pública.

2. Les obligacions de transparència que conté aquest capítol s'entenen sense perjudici de l'aplicació de la normativa autonòmica corresponent o d'altres disposicions específiques que prevegin un règim més ampli en matèria de publicitat.

3. Són aplicables, si s'escau, els límits al dret d'accés a la informació pública que preveu l'article 14 i, especialment, el derivat de la protecció de dades de caràcter personal, que regula l'article 15. Sobre això, quan la informació contingui dades especialment protegides, la publicitat només s'ha de portar a terme amb la dissociació prèvia d'aquestes.

4. La informació subjecta a les obligacions de transparència s'ha de publicar en les corresponents seves electròniques o pàgines web i d'una manera clara, estructurada i entenedora per als interessats i, preferiblement, en formats reutilitzables. S'han d'establir els mecanismes adequats per facilitar l'accessibilitat, la interoperabilitat, la qualitat i la reutilització de la informació publicada així com la seva identificació i localització.

Quan es tracti d'entitats sense finalitat de lucre que persegueixin exclusivament fins d'interès social o cultural i el pressupost de les quals sigui inferior a 50.000 euros, el compliment de les obligacions derivades d'aquesta Llei es pot fer utilitzant els mitjans electrònics posats a la seva disposició per l'Administració pública de la qual provingui la major part de les ajudes o subvencions públiques percebudes.

5. Tota la informació ha de ser comprensible, d'accés fàcil i gratuït i ha d'estar a disposició de les persones amb discapacitat en una modalitat subministrada per mitjans o en formats adequats de manera que siguin accessibles i comprensibles, d'acord amb el principi d'accessibilitat universal i disseny per a tots.

Article 6. *Informació institucional, organitzativa i de planificació.*

1. Els subjectes compresos en l'àmbit d'aplicació d'aquest títol han de publicar informació relativa a les funcions que duen a terme, la normativa que els sigui aplicable així com a la seva estructura organitzativa. A aquests efectes, han d'incloure un

organigrama actualitzat que identifiqui els responsables dels diferents òrgans i el seu perfil i trajectòria professional.

2. Les administracions públiques han de publicar els plans i els programes anuals i pluriennals en què es fixin objectius concrets, així com les activitats, els mitjans i el temps previst per a la seva consecució. El seu grau de compliment i resultats han de ser objecte d'avaluació i publicació periòdica juntament amb els indicadors de mesura i valoració, en la manera com es determini per cada Administració competent.

En l'àmbit de l'Administració General de l'Estat correspon a les inspeccions generals de serveis l'avaluació del compliment d'aquests plans i programes.

Article 7. *Informació de rellevància jurídica.*

Les administracions públiques, en l'àmbit de les seves competències, han de publicar:

a) Les directrius, les instruccions, els acords, les circulars o les respostes a consultes plantejades pels particulars o altres òrgans en la mesura en què suposin una interpretació del dret o tinguin efectes jurídics.

b) Els avantprojectes de llei i els projectes de decrets legislatius la iniciativa dels quals els correspongui, quan se sol·licitin els dictàmens als òrgans consultius corresponents. En el cas en què no sigui preceptiu cap dictamen la publicació s'ha de fer en el moment de la seva aprovació.

c) Els projectes de reglaments la iniciativa dels quals els correspongui. Quan sigui preceptiva la sol·licitud de dictàmens, la publicació s'ha de produir una vegada que aquests hagin estat sol·licitats als òrgans consultius corresponents sense que això suposi, necessàriament, l'obertura d'un tràmit d'audiència pública.

d) Les memòries i informes que conformin els expedients d'elaboració dels textos normatius, en particular, la memòria de l'anàlisi d'impacte normatiu que regula el Reial decret 1083/2009, de 3 de juliol.

e) Els documents que, d'acord amb la legislació sectorial vigent, s'hagin de sotmetre a un període d'informació pública durant la seva tramitació.

Article 8. *Informació econòmica, pressupostària i estadística.*

1. Els subjectes inclosos en l'àmbit d'aplicació d'aquest títol han de fer pública, com a mínim, la informació relativa als actes de gestió administrativa amb repercussió econòmica o pressupostària que s'indiquen a continuació:

a) Tots els contractes, amb indicació de l'objecte, la durada, l'import de licitació i d'adjudicació, el procediment utilitzat per a la seva formalització, els instruments a través dels quals, si s'escau, s'ha publicitat, el nombre de licitadors participants en el procediment i la identitat de l'adjudicatari, així com les modificacions del contracte. Igualment són objecte de publicació les decisions de desistiment i renúncia dels contractes. La publicació de la informació relativa als contractes menors es pot fer trimestralment.

Així mateix, s'han de publicar dades estadístiques sobre el percentatge en volum pressupostari de contractes adjudicats a través de cadascun dels procediments que preveu la legislació de contractes del sector públic.

b) La relació dels convenis subscrits, amb menció de les parts signants, el seu objecte, el termini de durada, les modificacions fetes, els obligats a la realització de les prestacions i, si s'escau, les obligacions econòmiques convingudes. Igualment, s'han de publicar les comandes de gestió que se signin, amb indicació del seu objecte, pressupost, durada, obligacions econòmiques i les subcontractacions que es facin amb menció dels adjudicataris, el procediment seguit per a l'adjudicació i l'import d'aquesta.

c) Les subvencions i les ajudes públiques concedides amb indicació del seu import, l'objectiu o la finalitat i els beneficiaris.

d) Els pressupostos, amb descripció de les principals partides pressupostàries i informació actualitzada i comprensible sobre el seu estat d'execució i sobre el compliment

dels objectius d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera de les administracions públiques.

e) Els comptes anuals que s'hagin de rendir i els informes d'auditoria de comptes i de fiscalització per part dels òrgans de control extern que s'emetin sobre aquests.

f) Les retribucions percebudes anualment pels alts càrrecs i màxims responsables de les entitats incloses en l'àmbit de l'aplicació d'aquest títol. Igualment, s'han de fer públiques les indemnitzacions percebudes, si s'escau, en ocasió de l'abandonament del càrrec.

g) Les resolucions d'autorització o reconeixement de compatibilitat que afectin els empleats públics així com les que autoritzin l'exercici d'activitat privada al cessament dels alts càrrecs de l'Administració General de l'Estat o assimilats segons la normativa autonòmica o local.

h) Les declaracions anuals de béns i activitats dels representants locals, en els termes que preveu la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local. Quan el reglament no fixi els termes en què s'han de fer públiques aquestes declaracions s'ha d'aplicar el que disposa la normativa de conflictes d'interessos en l'àmbit de l'Administració General de l'Estat. En tot cas, s'han d'ometre les dades relatives a la localització concreta dels béns immobles i s'ha de garantir la privacitat i la seguretat dels seus titulars.

i) La informació estadística necessària per valorar el grau de compliment i la qualitat dels serveis públics que siguin de la seva competència, en els termes que defineixi cada administració competent.

2. Els subjectes que esmenta l'article 3 han de publicar la informació a què es refereixen les lletres a) i b) de l'apartat primer d'aquest article quan es tracti de contractes o convenis subscrits amb una administració pública. Així mateix, han de publicar la informació que preveu la lletra c) en relació amb les subvencions que rebin quan l'òrgan concedent sigui una administració pública.

3. Les administracions públiques han de publicar la relació dels béns immobles que siguin de la seva propietat o sobre els quals tinguin algun dret real.

Article 9. *Control.*

1. El compliment per l'Administració General de l'Estat de les obligacions que conté aquest capítol és objecte de control per part del Consell de Transparència i Bon Govern.

2. En exercici de la competència que preveu l'apartat anterior, el Consell de Transparència i Bon Govern, d'acord amb el procediment que es prevegi reglamentàriament, pot dictar resolucions en què s'estableixin les mesures que sigui necessari adoptar per al cessament de l'incompliment i l'inici de les actuacions disciplinàries que siguin procedents.

3. L'incompliment reiterat de les obligacions de publicitat activa que regula aquest capítol té la consideració d'infracció greu als efectes d'aplicació als seus responsables del règim disciplinari previst en la corresponent normativa reguladora.

Article 10. *Portal de la Transparència.*

1. L'Administració General de l'Estat ha de desenvolupar un Portal de la Transparència, dependent del Ministeri de la Presidència, que ha de facilitar l'accés dels ciutadans a tota la informació a què es refereixen els articles anteriors relativa al seu àmbit d'actuació.

2. El Portal de la Transparència ha d'incloure, en els termes que s'estableixin reglamentàriament, la informació de l'Administració General de l'Estat l'accés a la qual se sol·licita amb més freqüència.

3. L'Administració General de l'Estat, les administracions de les comunitats autònomes i de les ciutats de Ceuta i Melilla i les entitats que integren l'Administració local

poden adoptar altres mesures complementàries i de col·laboració per al compliment de les obligacions de transparència que recull aquest capítol.

Article 11. *Principis tècnics.*

El Portal de la Transparència ha de contenir informació publicada d'acord amb les prescripcions tècniques que s'estableixin reglamentàriament, que s'han d'adequar als principis següents:

- a) Accessibilitat: s'ha de proporcionar informació estructurada sobre els documents i els recursos d'informació amb vistes a facilitar la identificació i recerca de la informació.
- b) Interoperabilitat: la informació publicada ha de ser conforme a l'Esquema Nacional d'Interoperabilitat, aprovat pel Reial decret 4/2010, de 8 de gener, així com a les normes tècniques d'interoperabilitat.
- c) Reutilització: s'ha de fomentar que la informació sigui publicada en formats que permetin la seva reutilització, d'acord amb el que preveu la Llei 37/2007, de 16 de novembre, sobre reutilització de la informació del sector públic i la seva normativa de desplegament.

CAPÍTOL III

Dret d'accés a la informació pública

Secció 1a Règim general

Article 12. *Dret d'accés a la informació pública.*

Totes les persones tenen dret a accedir a la informació pública, en els termes que preveu l'article 105.b) de la Constitució espanyola, que desplega aquesta Llei.

Així mateix, i en l'àmbit de les seves respectives competències, és aplicable la corresponent normativa autonòmica.

Article 13. *Informació pública.*

S'entenen per informació pública els continguts o documents, sigui quin sigui el seu format o suport, que estiguin en poder d'algun dels subjectes inclosos en l'àmbit d'aplicació d'aquest títol i que hagin estat elaborats o adquirits en l'exercici de les seves funcions.

Article 14. *Límits al dret d'accés.*

1. El dret d'accés es pot limitar quan accedir a la informació suposi un perjudici per a:
 - a) La seguretat nacional.
 - b) La defensa.
 - c) Les relacions exteriors.
 - d) La seguretat pública.
 - e) La prevenció, la investigació i la sanció dels il·lícits penals, administratius o disciplinaris.
 - f) La igualtat de les parts en els processos judicials i la tutela judicial efectiva.
 - g) Les funcions administratives de vigilància, inspecció i control.
 - h) Els interessos econòmics i comercials.
 - i) La política econòmica i monetària.
 - j) El secret professional i la propietat intel·lectual i industrial.
 - k) La garantia de la confidencialitat o el secret requerit en processos de presa de decisió.
 - l) La protecció del medi ambient.

2. L'aplicació dels límits ha de ser justificada i proporcionada al seu objecte i finalitat de protecció i ha d'atendre les circumstàncies del cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés.

3. Les resolucions que es dictin en aplicació d'aquest article de conformitat amb el que preveu la secció 2a han de ser objecte de publicitat prèvia dissociació de les dades de caràcter personal que continguin i sense perjudici del que disposa l'apartat 3 de l'article 20, una vegada hagin estat notificades als interessats.

Article 15. *Protecció de dades personals.*

1. Si la informació sol·licitada conté dades especialment protegides a què es refereix l'apartat 2 de l'article 7 de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, l'accés únicament es pot autoritzar en cas que es tingui el consentiment exprés i per escrit de l'afectat, llevat que l'afectat hagi fet manifestament públiques les dades abans que se sol·licités l'accés.

Si la informació inclou dades especialment protegides a què es refereix l'apartat 3 de l'article 7 de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, o dades relatives a la comissió d'infraaccions penals o administratives que no comportin l'amonestació pública a l'infractor, l'accés només es pot autoritzar en cas que es tingui el consentiment exprés de l'afectat o si aquell està emparat per una norma amb rang de llei.

2. Amb caràcter general, i llevat que en el cas concret prevalgui la protecció de dades personals o altres drets constitucionalment protegits sobre l'interès públic en la divulgació que ho impedeixi, es concedeix l'accés a informació que continguin dades merament identificatives relacionades amb l'organització, el funcionament o l'activitat pública de l'òrgan.

3. Quan la informació sol·licitada no continguin dades especialment protegides, l'òrgan al qual s'adreça la sol·licitud ha de concedir l'accés prèvia ponderació suficientment raonada de l'interès públic en la divulgació de la informació i els drets dels afectats les dades dels quals apareguin en la informació sol·licitada, en particular el seu dret fonamental a la protecció de dades de caràcter personal.

Per tal de dur a terme aquesta ponderació, l'òrgan esmentat ha de prendre particularment en consideració els criteris següents:

- a) El menor perjudici als afectats derivat del transcurs dels terminis que estableix l'article 57 de la Llei 16/1985, de 25 de juny, del patrimoni històric espanyol.
- b) La justificació pels sol·licitants de la seva petició en l'exercici d'un dret o el fet que tinguin la condició d'investigadors i motivin l'accés en fins històrics, científics o estadístics.
- c) El menor perjudici dels drets dels afectats en cas que els documents únicament continguin dades de caràcter merament identificatiu d'aquells.
- d) La garantia més gran dels drets dels afectats en cas que les dades contingudes en el document puguin afectar-ne la intimitat o la seguretat, o es refereixin a menors d'edat.

4. No és aplicable el que estableixen els apartats anteriors si l'accés s'efectua prèvia dissociació de les dades de caràcter personal de manera que s'impedeixi la identificació de les persones afectades.

5. La normativa de protecció de dades personals és aplicable al tractament posterior de les obtingudes a través de l'exercici del dret d'accés.

Article 16. *Accés parcial.*

En els casos en què l'aplicació d'algun dels límits que preveu l'article 14 no afecti la totalitat de la informació, s'ha de concedir l'accés parcial prèvia omissió de la informació afectada pel límit llevat que d'això resulti una informació distorsionada o que no tingui sentit. En aquest cas, s'ha d'indicar al sol·licitant quina part de la informació ha estat omesa.

Secció 2a Exercici del dret d'accés a la informació pública

Article 17. *Sol·licitud d'accés a la informació.*

1. El procediment per a l'exercici del dret d'accés s'inicia amb la presentació de la sol·licitud corresponent, que s'ha d'adreçar al titular de l'òrgan administratiu o entitat que tingui la informació. Quan es tracti d'informació en possessió de persones físiques o jurídiques que prestin serveis públics o exerceixin potestats administratives, la sol·licitud s'ha d'adreçar a l'Administració, l'organisme o l'entitat de les que preveu l'article 2.1 a les quals estiguin vinculades.

2. La sol·licitud es pot presentar per qualsevol mitjà que permeti tenir constància de:

- a) La identitat del sol·licitant.
- b) La informació que se sol·licita.
- c) Una adreça de contacte, preferentment electrònica, als efectes de comunicacions.
- d) Si s'escau, la modalitat que es prefereixi per accedir a la informació sol·licitada.

3. El sol·licitant no està obligat a motivar la seva sol·licitud d'accés a la informació. Tanmateix, pot exposar els motius pels quals sol·licita la informació i que es poden tenir en compte quan es dicti la resolució. No obstant això, l'absència de motivació no és per si sola causa de rebuig de la sol·licitud.

4. Els sol·licitants d'informació es poden adreçar a les administracions públiques en qualsevol de les llengües cooficials de l'Estat en el territori en què radiqui l'Administració en qüestió.

Article 18. *Causes d'inadmissió.*

1. S'han d'inadmetre a tràmit, mitjançant resolució motivada, les sol·licituds:

- a) Que es refereixin a informació que estigui en curs d'elaboració o de publicació general.
- b) Referides a informació que tingui caràcter auxiliar o de suport com la continguda en notes, esborranys, opinions, resums, comunicacions i informes interns o entre òrgans o entitats administratives.
- c) Relatives a informació per a la divulgació de la qual sigui necessària una acció prèvia de reelaboració.
- d) Adreçades a un òrgan que no disposi de la informació quan es descongui el competent.
- e) Que siguin manifestament repetitives o tinguin un caràcter abusiu no justificat amb la finalitat de transparència d'aquesta Llei.

2. En el cas en què s'inadmeti la sol·licitud perquè hi concorre la causa que preveu la lletra d) de l'apartat anterior, l'òrgan que acordi la inadmissió ha d'indicar en la resolució l'òrgan que, segons el seu parer, és competent per tenir coneixement de la sol·licitud.

Article 19. *Tramitació.*

1. Si la sol·licitud es refereix a informació que no estigui en poder del subjecte al qual s'adreça, aquest l'ha de remetre al competent, si el coneix, i ha d'informar d'aquesta circumstància el sol·licitant.

2. Quan la sol·licitud no identifiqui de manera suficient la informació, s'ha de demanar al sol·licitant que la concreti en un termini de deu dies, amb indicació que, si no ho fa, se'l tindrà per desistit, així com la suspensió del termini per dictar resolució.

3. Si la informació sol·licitada pot afectar drets o interessos de tercers, degudament identificats, se'ls ha de concedir un termini de quinze dies perquè puguin fer les al·legacions que considerin oportunes. El sol·licitant ha de ser informat d'aquesta circumstància, així com de la suspensió del termini per dictar resolució fins que s'hagin rebut les al·legacions o hagi transcorregut el termini per a la seva presentació.

4. Quan la informació objecte de la sol·licitud, encara que estigui en poder del subjecte al qual s'adreça, hagi estat elaborada o generada en la seva integritat o part principal per un altre, s'ha de remetre la sol·licitud a aquest perquè decideixi sobre l'accés.

Article 20. *Resolució.*

1. La resolució en la qual es concedeixi o denegui l'accés s'ha de notificar al sol·licitant i als tercers afectats que ho hagin sol·licitat en el termini màxim d'un mes des de la recepció de la sol·licitud per l'òrgan competent per resoldre.

Aquest termini es pot ampliar un altre mes en cas que el volum o la complexitat de la informació que se sol·licita ho facin necessari i prèvia notificació al sol·licitant.

2. Han de ser motivades les resolucions que deneguin l'accés, les que concedeixin l'accés parcial o a través d'una modalitat diferent a la sol·licitada i les que permetin l'accés quan hi hagi hagut l'oposició d'un tercer. En aquest últim supòsit, s'ha d'indicar expressament a l'interessat que l'accés només tindrà lloc quan hagi transcorregut el termini de l'article 22.2.

3. Quan la mera indicació de l'existència o no de la informació suposi la vulneració d'algun dels límits a l'accés s'ha d'indicar aquesta circumstància quan es desestimi la sol·licitud.

4. Transcorregut el termini màxim per resoldre sense que s'hagi dictat i notificat resolució expressa s'entén que la sol·licitud ha estat desestimada.

5. Les resolucions dictades en matèria d'accés a la informació pública són recurribles directament davant la jurisdicció contenciosa administrativa, sense perjudici de la possibilitat d'interposició de la reclamació potestativa que preveu l'article 24.

6. L'incompliment reiterat de l'obligació de resoldre dins de termini té la consideració d'infracció greu als efectes de l'aplicació als seus responsables del règim disciplinari que preveu la corresponent normativa reguladora.

Article 21. *Unitats d'informació.*

1. Les administracions públiques incloses en l'àmbit d'aplicació d'aquest títol han d'establir sistemes per integrar la gestió de sol·licituds d'informació dels ciutadans en el funcionament de la seva organització interna.

2. En l'àmbit de l'Administració General de l'Estat, hi ha d'haver unitats especialitzades que tenen les funcions següents:

a) Recollir i difondre la informació a què es refereix el capítol II del títol I d'aquesta Llei.

b) Rebre i donar tramitació a les sol·licituds d'accés a la informació.

c) Fer els tràmits interns necessaris per donar accés a la informació sol·licitada.

d) Fer el seguiment i el control de la tramitació correcta de les sol·licituds d'accés a la informació.

e) Portar un registre de les sol·licituds d'accés a la informació.

f) Assegurar la disponibilitat en la respectiva pàgina web o seu electrònica de la informació l'accés a la qual se sol·licita amb més freqüència.

g) Mantenir actualitzat un mapa de continguts en el qual quedin identificats els diferents tipus d'informació que estigui en poder de l'òrgan.

h) Totes les que siguin necessàries per assegurar una aplicació correcta de les disposicions d'aquesta Llei.

3. La resta de les entitats incloses en l'àmbit d'aplicació d'aquest títol han d'identificar clarament l'òrgan competent per conèixer les sol·licituds d'accés.

Article 22. *Formalització de l'accés.*

1. L'accés a la informació s'ha de fer preferentment per via electrònica, excepte quan no sigui possible o el sol·licitant hagi assenyalat expressament un altre mitjà. Quan

no es pugui donar l'accés en el moment de la notificació de la resolució s'ha d'atorgar, en qualsevol cas, en un termini no superior a deu dies.

2. Si hi ha hagut oposició d'un tercer, l'accés només ha de tenir lloc quan, havent-se concedit l'accés esmentat, hagi transcorregut el termini per interposar recurs contenciós administratiu sense que s'hagi formalitzat o hagi estat resolt confirmant el dret a rebre la informació.

3. Si la informació ja ha estat publicada, la resolució es pot limitar a indicar al sol·licitant com pot accedir-hi.

4. L'accés a la informació ha de ser gratuït. No obstant això, l'expedició de còpies o la transposició de la informació a un format diferent de l'original pot donar lloc a l'exigència d'exaccions en els termes que preveu la Llei 8/1989, de 13 d'abril, de taxes i preus públics, o, si s'escau, d'acord amb la normativa autonòmica o local que sigui aplicable.

Secció 3a Règim d'impugnacions

Article 23. Recursos.

1. La reclamació que preveu l'article següent té la consideració de substitutiva dels recursos administratius de conformitat amb el que disposa l'article 107.2 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

2. No obstant el que disposa l'apartat anterior, contra les resolucions dictades pels òrgans que preveu l'article 2.1.f) només és possible la interposició de recurs contenciós administratiu.

Article 24. Reclamació davant el Consell de Transparència i Bon Govern.

1. Davant de qualsevol resolució expressa o presumpta en matèria d'accés es pot interposar una reclamació davant el Consell de Transparència i Bon Govern, amb caràcter potestatiu i previ a la seva impugnació en via contenciosa administrativa.

2. La reclamació s'ha d'interposar en el termini d'un mes a comptar de l'endemà de la notificació de l'acte impugnat o des de l'endemà a aquell en què es produeixen els efectes del silenci administratiu.

3. La tramitació de la reclamació s'ha d'ajustar al que disposa en matèria de recursos la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Quan la denegació de l'accés a la informació es fonamenti en la protecció de drets o interessos de tercers s'ha d'atorgar, prèviament a la resolució de la reclamació, tràmit d'audiència a les persones que puguin resultar afectades perquè al·leguin el que convingui al seu dret.

4. El termini màxim per resoldre i notificar la resolució és de tres mesos, transcorregut el qual la reclamació s'entén desestimada.

5. Les resolucions del Consell de Transparència i Bon Govern s'han de publicar, prèvia dissociació de les dades de caràcter personal que continguin, per mitjans electrònics i en els termes en què s'estableixi reglamentàriament, una vegada s'hagin notificat als interessats.

El president del Consell de Transparència i Bon Govern ha de comunicar al Defensor del Poble les resolucions que dicti en aplicació d'aquest article.

6. La competència per conèixer aquestes reclamacions correspon al Consell de Transparència i Bon Govern, excepte en els supòsits en què les comunitats autònomes atribueixin la competència esmentada a un òrgan específic, d'acord amb el que estableix la disposició addicional quarta d'aquesta Llei.

TÍTOL II

Bon govern

Article 25. Àmbit d'aplicació.

1. En l'àmbit de l'Administració General de l'Estat les disposicions d'aquest títol s'apliquen als membres del Govern, als secretaris d'Estat i a la resta dels alts càrrecs de l'Administració General de l'Estat i de les entitats del sector públic estatal, de dret públic o privat, vinculades o que en depenen.

A aquests efectes, es consideren alts càrrecs els que tinguin aquesta consideració en aplicació de la normativa en matèria de conflictes d'interessos.

2. Aquest títol és aplicable als alts càrrecs o assimilats que, d'acord amb la normativa autonòmica o local que sigui aplicable, tinguin aquesta consideració, inclosos els membres de les juntes de govern de les entitats locals.

3. L'aplicació als subjectes esmentats en els apartats anteriors de les disposicions que conté aquest títol no afecta, en cap cas, la condició de càrrec electe que puguin tenir.

Article 26. Principis de bon govern.

1. Les persones compreses en l'àmbit d'aplicació d'aquest títol han d'observar en l'exercici de les seves funcions el que disposa la Constitució espanyola i la resta de l'ordenament jurídic i han de promoure el respecte als drets fonamentals i a les llibertats públiques.

2. Així mateix, han d'adequar la seva activitat als següents:

a) Principis generals:

1r Han d'actuar amb transparència en la gestió dels afers públics, d'acord amb els principis d'eficàcia, economia i eficiència i amb l'objectiu de satisfer l'interès general.

2n Han d'exercir les seves funcions amb dedicació al servei públic, i abstenir-se de qualsevol conducta que sigui contrària a aquests principis.

3r Han de respectar el principi d'imparcialitat, de manera que mantinguin un criteri independent i aliè a qualsevol interès particular.

4t Han d'assegurar un tracte igual i sense discriminacions de cap tipus en l'exercici de les seves funcions.

5è Han d'actuar amb la diligència deguda en el compliment de les seves obligacions i fomentar la qualitat en la prestació de serveis públics.

6è Han de mantenir una conducta digna i han de tractar els ciutadans amb una correcció acurada.

7è Han d'assumir la responsabilitat de les decisions i actuacions pròpies i dels organismes que dirigeixen, sense perjudici d'altres que siguin exigibles legalment.

b) Principis d'actuació:

1r Han de dur a terme la seva activitat amb plena dedicació i amb ple respecte a la normativa reguladora de les incompatibilitats i els conflictes d'interessos.

2n Han de mantenir la deguda reserva respecte als fets o informacions coneguts amb motiu de l'exercici de les seves competències o en ocasió d'aquest.

3r Han d'informar els òrgans competents sobre qualsevol actuació irregular de la qual tinguin coneixement.

4t Han d'exercir els poders que els atribueix la normativa vigent amb la finalitat exclusiva per a la qual van ser atorgats i evitar qualsevol acció que pugui posar en risc l'interès públic o el patrimoni de les administracions.

5è No s'han d'implicar en situacions, activitats o interessos incompatibles amb les seves funcions i s'han d'abstenir d'intervenir en els afers en què concorri alguna causa que pugui afectar la seva objectivitat.

6è No han d'acceptar per a si mateixos regals que superin els usos habituals, socials o de cortesia, ni favors o serveis en condicions avantatjoses que puguin condicionar l'exercici de les seves funcions. En el cas d'obsequis d'una rellevància institucional més gran s'han d'incorporar al patrimoni de l'administració pública corresponent.

7è Han d'exercir les seves funcions amb transparència.

8è Han de gestionar, protegir i conservar adequadament els recursos públics, que no poden ser utilitzats per a activitats que no siguin les permeses per la normativa que sigui aplicable.

9è No s'han de valdre de la seva posició a l'Administració per obtenir avantatges personals o materials.

3. Els principis que estableix aquest article informen la interpretació i l'aplicació del règim sancionador que regula aquest títol.

Article 27. *Infraccions i sancions en matèria de conflicte d'interessos.*

L'incompliment de les normes d'incompatibilitats o de les que regulen les declaracions que han de fer les persones compreses en l'àmbit d'aquest títol és sancionat de conformitat amb el que disposa la normativa en matèria de conflictes d'interessos de l'Administració General de l'Estat i per a la resta d'administracions d'acord amb la seva pròpia normativa que sigui aplicable.

Article 28. *Infraccions en matèria de gestió economicopressupostària.*

Constitueixen infraccions molt greus les següents conductes quan siguin culpables:

a) La incursió en dèficit comptable en l'administració dels fons públics quan la conducta no sigui subsumible en cap dels tipus que es preveuen en les lletres següents.

b) L'administració dels recursos i altres drets de la hisenda pública sense subjecció a les disposicions que en regulen la liquidació, recaptació o ingrés en el Tresor.

c) Els compromisos de despeses, el reconeixement d'obligacions i l'ordenació de pagaments sense crèdit suficient per fer-los o amb infracció del que disposa la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària, o la de pressupostos o altra normativa pressupostària que sigui aplicable.

d) L'omissió del tràmit d'intervenció prèvia de les despeses, les obligacions o els pagaments, quan aquesta sigui preceptiva, o del procediment de resolució de discrepàncies enfront de les objeccions suspensives de la intervenció, que regula la normativa pressupostària.

e) L'absència de justificació de la inversió dels fons a què es refereixen els articles 78 i 79 de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària, o, si s'escau, la normativa pressupostària equivalent de les administracions diferents de la General de l'Estat.

f) L'incompliment de l'obligació de destinar íntegrament els ingressos obtinguts per sobre dels previstos en el pressupost a la reducció del nivell de deute públic de conformitat amb el que preveu l'article 12.5 de la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera, i l'incompliment de l'obligació de la destinació del superàvit pressupostari a la reducció del nivell d'endeutament net en els termes que preveu l'article 32 de la Llei esmentada.

g) La realització d'operacions de crèdit i emissions de deutes que no disposin de l'autorització preceptiva o, si l'han obtingut, no es compleixi el que aquesta preveu o se superin els límits previstos a la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril, la Llei orgànica 8/1980, de 22 de setembre, de finançament de les comunitats autònomes, i al text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març.

h) La no-adopció dins de termini de les mesures necessàries per evitar el risc d'incompliment, quan s'hagi formulat l'advertència que preveu l'article 19 de la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril.

- i) La subscripció d'un conveni de col·laboració o concessió d'una subvenció a una administració pública que no tingui l'informe favorable del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques que preveu l'article 20.3 de la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril.
- j) La no-presentació o la falta de posada en marxa dins de termini del pla economicofinancer o del pla de reequilibri de conformitat amb l'article 23 de la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril.
- k) L'incompliment de les obligacions de publicació o de subministrament d'informació previstes en la normativa pressupostària i economicofinancera, sempre que en aquest últim cas s'hagi formulat un requeriment.
- l) La falta de justificació de la desviació, o quan se li hagi requerit, la falta d'inclusió de noves mesures en el pla economicofinancer o en el pla de reequilibri d'acord amb l'article 24.3 de la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril.
- m) La no-adopció de les mesures previstes en els plans economicofinancers i de reequilibri, segons que correspongui, que preveuen els articles 21 i 22 de la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril.
- n) La no-adopció de l'acord de no-disponibilitat o la no-constitució del dipòsit, quan així s'hagi sol·licitat, que preveu l'article 25 de la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril.
- ñ) La no-adopció d'un acord de no-disponibilitat, la no-constitució del dipòsit que s'hagi sol·licitat o la falta d'execució de les mesures proposades per la Comissió d'Experts quan s'hagi formulat el requeriment del Govern que preveu l'article 26.1 de la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril.
- o) L'incompliment de les instruccions donades pel Govern per executar les mesures que preveu l'article 26.1 de la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril.
- p) L'incompliment de l'obligació de retre comptes que regula l'article 137 de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària, o altra normativa pressupostària que sigui aplicable.

Article 29. *Infraccions disciplinàries.*

- 1. Són infraccions molt greus:
 - a) L'incompliment del deure de respecte a la Constitució i als respectius estatuts d'autonomia de les comunitats autònomes i ciutats de Ceuta i Melilla, en l'exercici de les seves funcions.
 - b) Qualsevol actuació que suposi discriminació per raó d'origen racial o ètnic, religió o conviccions, discapacitat, edat o orientació sexual, llengua, opinió, lloc de naixement o veïnatge, sexe o qualsevol altra condició o circumstància personal o social, així com l'assetjament per raó d'origen racial o ètnic, religió o conviccions, discapacitat, edat o orientació sexual i l'assetjament moral, sexual i per raó de sexe.
 - c) L'adopció d'acords manifestament il·legals que causin perjudici greu a l'Administració o als ciutadans.
 - d) La publicació o utilització indeguda de la documentació o informació a què tinguin o hagin tingut accés per raó del seu càrrec o funció.
 - e) La negligència en la custòdia de secrets oficials, declarats així per llei o classificats com a tals, que sigui causa de la seva publicació o que en provoqui la difusió o coneixement indegut.
 - f) L'incompliment notori de les funcions essencials inherents al lloc de treball o funcions encomanades.
 - g) La violació de la imparcialitat, utilitzant les facultats atribuïdes per influir en processos electorals de qualsevol naturalesa i àmbit.
 - h) La prevalença de la condició d'alt càrrec per obtenir un benefici indegut per a si mateix o per a un altre.
 - i) L'obstaculització a l'exercici de les llibertats públiques i drets sindicals.
 - j) La realització d'actes encaminats a coartar el lliure exercici del dret de vaga.
 - k) L'assetjament laboral.

l) La comissió d'una infracció greu quan l'autor hagi estat sancionat per dues infraccions greus al llarg de l'any anterior contra les quals no es pugui interposar recurs en la via administrativa.

2. Són infraccions greus:

- a) L'abús d'autoritat en l'exercici del càrrec.
- b) La intervenció en un procediment administratiu quan es doni alguna de les causes d'abstenció legalment assenyalades.
- c) L'emissió d'informes i l'adopció d'acords manifestament il·legals quan causin perjudici a l'Administració o als ciutadans i no constitueixin infracció molt greu.
- d) No mantenir el degut sigil respecte als afers que es coneguin per raó del càrrec, quan causin perjudici a l'Administració o s'utilitzin en profit propi.
- e) L'incompliment dels terminis o altres disposicions de procediment en matèria d'incompatibilitats, quan no suposi el manteniment d'una situació d'incompatibilitat.
- f) La comissió d'una infracció lleu quan l'autor hagi estat sancionat per dues infraccions lleus al llarg de l'any anterior contra les quals no es pugui interposar recurs en la via administrativa.

3. Són infraccions lleus:

- a) La incorrecció amb els superiors, companys o subordinats.
- b) La descurança o negligència en l'exercici de les seves funcions i l'incompliment dels principis d'actuació de l'article 26.2.b) quan això no constitueixi infracció greu o molt greu o la conducta no estigui tipificada en una altra norma.

Article 30. *Sancions.*

1. Les infraccions lleus se sancionen amb una amonestació.
2. Per la comissió d'una infracció greu s'han d'imposar a l'infractor algunes de les sancions següents:

- a) La declaració de l'incompliment i la seva publicació al «Butlletí Oficial de l'Estat» o diari oficial que correspongui.
- b) La no-percepció, en cas que la comporti, de la indemnització corresponent per al cas de cessament en el càrrec.

3. En el cas de les infraccions molt greus, s'han d'imposar en tot cas les sancions que preveu l'apartat anterior.

4. Els sancionats per la comissió d'una infracció molt greu s'han de destituir del càrrec que ocupin llevat que ja hagin cessat i no poden ser nomenats per ocupar cap lloc d'alt càrrec o assimilat durant un període d'entre cinc i deu anys d'acord amb els criteris que preveu l'apartat següent.

5. La comissió d'infraccions molt greus, greus o lleus se sanciona d'acord amb els criteris que recull l'article 131.3 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i els següents:

- a) La naturalesa i l'entitat de la infracció.
- b) La gravetat del perill ocasionat o del perjudici causat.
- c) Els guanys obtinguts, si s'escau, com a conseqüència dels actes o omissions constitutius de la infracció.
- d) Les conseqüències desfavorables dels fets per a la hisenda pública respectiva.
- e) La circumstància d'haver esmenat la infracció per iniciativa pròpia.
- f) La reparació dels danys o els perjudicis causats.

En la graduació de les sancions es valora l'existència de perjudicis per a l'interès públic, la repercussió de la conducta en els ciutadans, i, si s'escau, la percepció indeguda de quantitats per l'exercici d'activitats públiques incompatibles.

6. Quan les infraccions puguin ser constitutives de delictes, l'Administració ha de posar els fets en coneixement del fiscal general de l'Estat i s'ha d'abstenir de seguir el procediment mentre l'autoritat judicial no dicti una resolució que posi fi al procés penal.

7. Quan els fets estiguin tipificats com a infracció en una norma administrativa especial, se n'ha de retre compte a l'Administració competent per a la instrucció del procediment sancionador corresponent, i les actuacions s'han de suspendre fins a la terminació d'aquell. No es considera normativa especial la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària, respecte de les infraccions que preveu l'article 28, i el procediment de responsabilitat patrimonial es pot tramitar simultàniament al procediment sancionador.

8. En tot cas la comissió de les infraccions que preveu l'article 28 comporta les conseqüències següents:

a) L'obligació de restituir, si s'escau, les quantitats percebudes o satisfetes indegudament.

b) L'obligació d'indemnitzar la hisenda pública en els termes de l'article 176 de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària.

Article 31. Òrgan competent i procediment.

1. El procediment sancionador s'inicia d'ofici, per acord de l'òrgan competent, bé per iniciativa pròpia o com a conseqüència d'una ordre superior, petició raonada d'altres òrgans o denúncia dels ciutadans.

La responsabilitat s'exigeix en un procediment administratiu instruït a aquest efecte, sense perjudici d'informar dels fets el Tribunal de Comptes per si és procedent, si s'escau, la incoació de l'oportú procediment de responsabilitat comptable.

2. L'òrgan competent per ordenar la incoació és:

a) Quan l'alt càrrec tingui la condició de membre del Govern o de secretari d'Estat, el Consell de Ministres a proposta del ministre d'Hisenda i Administracions Públiques.

b) Quan els presumptes responsables siguin persones al servei de l'Administració General de l'Estat diferents dels anteriors, el ministre d'Hisenda i Administracions Públiques.

c) Quan els presumptes responsables siguin persones al servei de l'Administració autònoma o local, l'ordre d'incoació del procediment l'han de donar els òrgans que tinguin atribuïdes aquestes funcions en aplicació del règim disciplinari propi de les comunitats autònomes o entitats locals en què prestin serveis els càrrecs contra els qual es dirigeix el procediment.

3. En els supòsits que preveuen les lletres a) i b) de l'apartat anterior, la instrucció dels corresponents procediments correspon a l'Oficina de Conflictes d'Interessos. En el supòsit que preveu l'apartat c) la instrucció correspon a l'òrgan competent en aplicació del règim disciplinari propi de la comunitat autònoma o entitat local corresponent.

4. La competència per a la imposició de sancions correspon:

a) Al Consell de Ministres quan l'alt càrrec tingui la condició de membre del Govern o secretari d'Estat.

b) Al ministre d'Hisenda i Administracions Públiques quan el responsable sigui un alt càrrec de l'Administració General de l'Estat.

c) Quan el procediment es dirigeixi contra alts càrrecs de les comunitats autònomes o entitats locals, els òrgans que tinguin atribuïdes aquestes funcions en aplicació del règim disciplinari propi d'administracions en què prestin serveis els càrrecs contra els quals es dirigeix el procediment o, si s'escau, el Consell de Govern de la comunitat autònoma o el Ple de la Junta de Govern de l'entitat local de què es tracti.

5. Les resolucions que es dictin en aplicació del procediment sancionador que regula aquest títol es poden recórrer davant l'ordre jurisdiccional contenciós administratiu.

Article 32. *Prescripció.*

1. El termini de prescripció de les infraccions que preveu aquest títol és de cinc anys per a les infraccions molt greus, tres anys per a les greus i un any per a les lleus.
2. Les sancions imposades per la comissió d'infraccions molt greus prescriuen als cinc anys, les imposades per infraccions greus als tres anys i les que siguin conseqüència de la comissió d'infraccions lleus prescriuen en el termini d'un any.
3. Per al còmput dels terminis de prescripció regulats en els dos apartats anteriors, així com per a les causes de la seva interrupció, cal atènyer-se al que disposa l'article 132 de la Llei 30/1992, de 30 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

TÍTOL III

Consell de Transparència i Bon Govern

Article 33. *Consell de Transparència i Bon Govern.*

1. Es crea el Consell de Transparència i Bon Govern com a organisme públic dels que preveu la disposició addicional desena de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat. Està adscrit al Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques.
2. El Consell de Transparència i Bon Govern té personalitat jurídica pròpia i plena capacitat d'obrar. Actua amb autonomia i plena independència en el compliment dels seus fins.

Article 34. *Fins.*

El Consell de Transparència i Bon Govern té per finalitat promoure la transparència de l'activitat pública, vetllar pel compliment de les obligacions de publicitat, salvaguardar l'exercici de dret d'accés a la informació pública i garantir l'observança de les disposicions de bon govern.

Article 35. *Composició.*

El Consell de Transparència i Bon Govern està compost pels òrgans següents:

- a) La Comissió de Transparència i Bon Govern.
- b) El president del Consell de Transparència i Bon Govern, que també ho és de la seva Comissió.

Article 36. *Comissió de Transparència i Bon Govern.*

1. La Comissió de Transparència i Bon Govern exerceix totes les competències que li assigna aquesta Llei, així com les que li atribueixi la seva normativa de desplegament.
2. Aquesta Comissió està composta per:
 - a) El president.
 - b) Un diputat.
 - c) Un senador.
 - d) Un representant del Tribunal de Comptes.
 - e) Un representant del Defensor del Poble.
 - f) Un representant de l'Agència Espanyola de Protecció de Dades.
 - g) Un representant de la Secretaria d'Estat d'Administracions Públiques.
 - h) Un representant de l'Autoritat Independent de Responsabilitat Fiscal.

3. La condició de membre de la Comissió del Consell de Transparència i Bon Govern no exigeix dedicació exclusiva ni dóna dret a remuneració a excepció del que preveu l'article següent.

4. Almenys un cop l'any, la Comissió de Transparència i Bon Govern convoca els representants dels organismes que, amb funcions similars a les que té aquesta, hagin estat creats per les comunitats autònomes en exercici de les seves competències. A aquesta reunió s'hi pot convocar un representant de l'Administració local proposat per la Federació Espanyola de Municipis i Províncies.

Article 37. *President del Consell de Transparència i Bon Govern.*

1. El president del Consell de Transparència i Bon Govern és nomenat per un període no renovable de cinc anys mitjançant reial decret, a proposta del titular del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, entre persones de reconegut prestigi i competència professional prèvia compareixença de la persona proposada per al càrrec davant la comissió corresponent del Congrés dels Diputats. El Congrés, a través de la comissió competent i per acord adoptat per majoria absoluta, ha de ratificar el nomenament del candidat proposat en el termini d'un mes natural des de la recepció de la comunicació corresponent.

2. El president del Consell de Transparència i Bon Govern cessa en el seu càrrec per l'expiració del seu mandat, a petició pròpia o per separació acordada pel Govern, prèvia instrucció del corresponent procediment pel titular del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, per incompliment greu de les seves obligacions, incapacitat permanent per a l'exercici de la seva funció, incompatibilitat sobrevinguda o condemna per delictes dolós.

3. El president del Consell de Transparència i Bon Govern percep les retribucions fixades d'acord amb el Reial decret 451/2012, de 5 de març, pel qual es regula el règim retributiu dels màxims responsables i directius en el sector públic empresarial i altres entitats.

Article 38. *Funcions.*

1. Per a la consecució dels seus objectius, el Consell de Transparència i Bon Govern té encomanades les funcions següents:

- a) Adoptar recomanacions per complir millor les obligacions que conté aquesta Llei.
- b) Assessorar en matèria de transparència, accés a la informació pública i bon govern.
- c) Informar preceptivament els projectes normatius de caràcter estatal que despleguin aquesta Llei o que estiguin relacionats amb el seu objecte.
- d) Avaluar el grau d'aplicació d'aquesta Llei. Per a això, ha d'elaborar anualment una memòria en la qual s'ha d'incloure informació sobre el compliment de les obligacions previstes i que s'ha de presentar davant les Corts Generals.
- e) Promoure l'elaboració d'esborranys de recomanacions i de directrius i normes de desplegament de bones pràctiques en matèria de transparència, accés a la informació pública i bon govern.
- f) Promoure activitats de formació i sensibilització per a un millor coneixement de les matèries regulades per aquesta Llei.
- g) Col·laborar, en les matèries que li són pròpies, amb òrgans de naturalesa anàloga.
- h) Aquelles altres que li siguin atribuïdes per norma de rang legal o reglamentari.

2. El president del Consell de Transparència i Bon Govern exerceix les funcions següents:

- a) Adoptar criteris d'interpretació uniforme de les obligacions que conté aquesta Llei.
- b) Vetllar pel compliment de les obligacions de publicitat que conté el capítol II del títol I d'acord amb el que preveu l'article 9 d'aquesta Llei.

- c) Conèixer les reclamacions que es presentin en aplicació de l'article 24 d'aquesta Llei.
- d) Respondre les consultes que, amb caràcter facultatiu, li plantegin els òrgans encarregats de tramitar i resoldre les sol·licituds d'accés a la informació.
- e) Instar l'inici del procediment sancionador que preveu el títol II d'aquesta Llei. L'òrgan competent ha de motivar, si s'escau, la seva decisió de no incoar el procediment.
- f) Aprovar l'avantprojecte de pressupost.
- g) Aquelles altres que li siguin atribuïdes per norma de rang legal o reglamentari.

Article 39. Règim jurídic.

1. El Consell de Transparència i Bon Govern es regeix, a més de pel que disposa aquesta Llei, per:

- a) Les disposicions de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària, que li siguin aplicables. Anualment ha d'elaborar un avantprojecte de pressupost amb l'estructura que estableixi el Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques per elevar-lo al Govern i integrar-lo posteriorment en els pressupostos generals de l'Estat.
- b) El Reial decret legislatiu 3/2011, de 14 de novembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de contractes del sector públic.
- c) La Llei 33/2003, de 3 de novembre, del patrimoni de les administracions públiques, i, en el que aquesta no preveu, pel dret privat en les seves adquisicions patrimonials.
- d) La Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, i les altres normes aplicables al personal funcionari de l'Administració General de l'Estat, en matèria de mitjans personals.
- e) La Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i per la normativa que li sigui aplicable, en el que no disposa aquesta Llei, quan exerceixi les seves funcions públiques.

2. El Consell de Ministres ha d'aprovar mitjançant reial decret l'Estatut del Consell de Transparència i Bon Govern, en el qual se n'ha d'establir l'organització, l'estructura, el funcionament, així com tots els aspectes que siguin necessaris per al compliment de les seves funcions.

3. Amb caràcter general, els llocs de treball del Consell de Transparència i Bon Govern els han d'ocupar funcionaris públics d'acord amb el que estableix la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, i les normes de funció pública aplicables al personal funcionari de l'Administració General de l'Estat. El personal laboral pot ocupar llocs de treball que s'ajustin a la normativa de funció pública de l'Administració General de l'Estat. Així mateix, el personal que passi a prestar serveis en el Consell de Transparència i Bon Govern mitjançant els procediments de provisió que preveu l'Administració General de l'Estat manté la condició de personal funcionari o laboral, d'acord amb la legislació aplicable.

4. El Consell de Transparència i Bon Govern per al compliment dels seus fins disposa dels següents béns i mitjans econòmics:

- a) Les assignacions que s'estableixin anualment amb càrrecs als pressupostos generals de l'Estat.
- b) Els béns i valors que constitueixen el seu patrimoni, així com els seus productes i rendes.
- c) Qualsevol altres que legalment li puguin ser atribuïts.

Article 40. Relacions amb les Corts Generals.

El Consell de Transparència i Bon Govern ha d'elevar anualment a les Corts Generals una memòria sobre el desenvolupament de les seves activitats i sobre el grau de compliment de les disposicions que estableix aquesta Llei. El president del Consell de

Transparència i Bon Govern ha de comparèixer davant la Comissió corresponent per retre compte d'aquesta memòria, així com totes les vegades que sigui requerit per a això.

Disposició addicional primera. *Regulacions especials del dret d'accés a la informació pública.*

1. La normativa reguladora del procediment administratiu corresponent és l'aplicable a l'accés per part dels qui tinguin la condició d'interessats en un procediment administratiu en curs als documents que s'hi integrin.

2. Es regeixen per la seva normativa específica, i per aquesta Llei amb caràcter supletori, les matèries que tinguin previst un règim jurídic específic d'accés a la informació.

3. En aquest sentit, aquesta Llei és aplicable, en el que no preveuen les seves respectives normes reguladores, a l'accés a la informació ambiental i a la destinada a la reutilització.

Disposició addicional segona. *Revisió i simplificació normativa.*

1. L'Administració General de l'Estat ha d'emprendre una revisió, simplificació i, si s'escau, una consolidació normativa del seu ordenament jurídic. Per a això, ha d'efectuar els estudis corresponents, derogar les normes que hagin quedat obsoletes i determinar, si s'escau, la necessitat d'introduir modificacions, novetats o proposar l'elaboració d'un text refós, de conformitat amb les previsions constitucionals i legals sobre competència i procediment a seguir, segons el rang de les normes que quedin afectades.

2. Amb aquesta finalitat, la Secretaria d'Estat de Relacions amb les Corts ha d'elaborar un Pla de Qualitat i Simplificació Normativa i s'ha d'encarregar de coordinar el procés de revisió i simplificació normativa respecte de la resta de departaments ministerials.

3. Les secretaries generals tècniques dels diferents departaments ministerials han de portar a terme el procés de revisió i simplificació en els seus àmbits competencials d'actuació, i poden coordinar la seva activitat amb els òrgans competents de les comunitats autònomes que, en exercici de les competències que li són pròpies i en aplicació del principi de cooperació administrativa, portin a terme un procés de revisió dels seus respectius ordenaments jurídics.

Disposició addicional tercera. *Corporacions de dret públic.*

Per al compliment de les obligacions que preveu el títol I d'aquesta Llei, les corporacions de dret públic poden subscriure convenis de col·laboració amb l'administració pública corresponent o, si s'escau, amb l'organisme que exerceixi la representació en el seu àmbit concret d'activitat.

Disposició addicional quarta. *Reclamació.*

1. La resolució de la reclamació que preveu l'article 24 correspon, en els supòsits de resolucions dictades per les administracions de les comunitats autònomes i el seu sector públic, i per les entitats locals compreses en el seu àmbit territorial, a l'òrgan independent que determinin les comunitats autònomes.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, contra les resolucions dictades per les assemblees legislatives i les institucions anàlogues al Consell d'Estat, Consell Econòmic i Social, Tribunal de Comptes i Defensor del Poble, en el cas d'aquestes mateixes reclamacions només és possible la interposició d'un recurs contenciós administratiu.

2. Les comunitats autònomes poden atribuir la competència per a la resolució de la reclamació que preveu l'article 24 al Consell de Transparència i Bon Govern. A aquest efecte, han de subscriure el conveni corresponent amb l'Administració General de l'Estat, en el qual s'estipulin les condicions en què la comunitat sufragarà les despeses derivades d'aquesta assumpció de competències.

3. Les ciutats amb estatut d'autonomia poden designar els seus propis òrgans independents o bé atribuir la competència al Consell de Transparència i Bon Govern, i a aquest efecte subscriure un conveni en els termes que preveu l'apartat anterior.

Disposició addicional cinquena. *Col·laboració amb l'Agència Espanyola de Protecció de Dades.*

El Consell de Transparència i Bon Govern i l'Agència Espanyola de Protecció de Dades han d'adoptar conjuntament els criteris d'aplicació, en el seu àmbit d'actuació, de les regles que conté l'article 15 d'aquesta Llei, en particular pel que fa a la ponderació de l'interès públic en l'accés a la informació i la garantia dels drets dels interessats les dades dels quals es continguin en aquesta, de conformitat amb el que disposen aquesta Llei i la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre.

Disposició addicional sisena. *Informació de la Casa de Sa Majestat el Rei.*

La Secretaria General de la Presidència del Govern és l'òrgan competent per tramitar el procediment mitjançant el qual se sol·liciti l'accés a la informació que estigui en poder de la Casa de Sa Majestat el Rei, així com per conèixer qualsevol altra qüestió que pugui sorgir derivada de l'aplicació per aquest òrgan de les disposicions d'aquesta Llei.

Disposició addicional setena.

El Govern ha d'aprovar un pla formatiu en l'àmbit de la transparència dirigit als funcionaris i personal de l'Administració General de l'Estat, acompanyat, al seu torn, d'una campanya informativa dirigida als ciutadans. El Govern ha d'incorporar el sector públic estatal en el Pla Nacional de Responsabilitat Social Corporativa.

Disposició addicional vuitena.

El Congrés dels Diputats, el Senat i les assemblees legislatives de les comunitats autònomes han de regular en els seus respectius reglaments l'aplicació concreta de les disposicions d'aquesta Llei.

Disposició final primera. *Modificació de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.*

Es modifica la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, en els termes següents:

U. L'article 35.h) passa a tenir la redacció següent:

«h) A l'accés a la informació pública, arxius i registres.»

Dos. L'article 37 passa a tenir la redacció següent:

«Article 37. *Dret d'accés a la informació pública.*

Els ciutadans tenen dret a accedir a la informació pública, arxius i registres en els termes i amb les condicions que estableixen la Constitució, la Llei de transparència, accés a la informació pública i bon govern i altres lleis que siguin aplicables.»

Disposició final segona. *Modificació de la Llei 5/2006, de 10 d'abril, de regulació dels conflictes d'interessos dels membres del Govern i dels alts càrrecs de l'Administració General de l'Estat.*

Es modifica la Llei 5/2006, de 10 d'abril, de regulació dels conflictes d'interessos dels membres del Govern i dels alts càrrecs de l'Administració General de l'Estat en els termes següents:

L'apartat 4 de l'article 14 queda redactat de la manera següent:

«4. El contingut de les declaracions de béns i drets patrimonials dels membres del Govern i dels secretaris d'Estat i altres alts càrrecs que preveu l'article 3 d'aquesta Llei es publiquen al "Butlletí Oficial de l'Estat", en els termes previstos per reglament. En relació amb els béns patrimonials, s'ha de publicar una declaració comprensiva de la situació patrimonial d'aquests alts càrrecs, ometent les dades referents a la seva localització i salvaguardant la privacitat i seguretat dels seus titulars.»

Disposició final tercera. *Modificació de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària.*

Es modifica l'apartat 4 de l'article 136 de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària, que queda redactat de la manera següent:

«Les entitats que hagin d'aplicar principis comptables públics, així com les restants que no tinguin obligació de publicar els seus comptes al Registre Mercantil, han de publicar anualment al "Butlletí Oficial de l'Estat" el balanç de situació i el compte del resultat economicopatrimonial, un resum dels restants estats que conformen els comptes anuals i l'informe d'auditoria de comptes. A aquests efectes, la Intervenció General de l'Administració de l'Estat ha de determinar el contingut mínim de la informació per publicar.»

Disposició final quarta. *Modificació de la disposició addicional desena de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat.*

Es modifica l'apartat 1 de la disposició addicional desena de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat, el qual queda redactat en els termes següents:

«1. La Comissió Nacional del Mercat de Valors, el Consell de Seguretat Nuclear, les universitats no transferides, l'Agència Espanyola de Protecció de Dades, el Consorci de la Zona Especial Canària, la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència, el Consell de Transparència i Bon Govern, el Museu Nacional del Prado i el Museu Nacional Centre d'Art Reina Sofia es regeixen per la seva legislació específica i supletòriament per aquesta Llei.»

Disposició final cinquena.

El Govern ha d'adoptar les mesures necessàries per optimitzar l'ús dels mitjans tècnics i humans que s'adscriu al Consell de Transparència i Bon Govern.

Disposició final sisena. *Modificació de la Llei 10/2010, de 28 d'abril, de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme.*

Es modifica la Llei 10/2010, de 28 d'abril, de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme, en els termes següents:

U. S'afegeix un apartat 5 a l'article 2, amb la redacció següent:

«5. Són aplicables a l'administrador nacional del registre de drets d'emissió que preveu la Llei 1/2005, de 9 de març, per la qual es regula el règim de comerç

de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle, amb les excepcions que es determinin reglamentàriament, les obligacions d'informació i de control intern que contenen els capítols III i IV de la present Llei.»

Dos. S'afegeix un apartat 6 a l'article 7, amb la redacció següent:

«6. Reglamentàriament es pot autoritzar la no-aplicació de totes o algunes de les mesures de diligència deguda o de conservació de documents en relació amb les operacions ocasionals que no excedeixin un llindar quantitatiu, bé singular, bé acumulat per períodes temporals.»

Tres. Es fa una nova redacció de l'article 9, amb el contingut següent:

«Article 9. *Mesures simplificades de diligència deguda.*

Els subjectes obligats poden aplicar, en els supòsits i amb les condicions que es determinin reglamentàriament, mesures simplificades de diligència deguda respecte dels clients, productes o operacions que comportin un risc reduït de blanqueig de capitals o de finançament del terrorisme.»

Quatre. Es fa una nova redacció de l'article 10, amb el contingut següent:

«Article 10. *Aplicació de mesures simplificades de diligència deguda.*

L'aplicació de mesures simplificades de diligència deguda s'ha de graduar en funció del risc, d'acord amb els criteris següents:

a) Amb caràcter previ a l'aplicació de mesures simplificades de diligència deguda respecte d'un determinat client, producte o operació dels previstos reglamentàriament, els subjectes obligats han de comprovar que efectivament comporta un risc reduït de blanqueig de capitals o de finançament del terrorisme.

b) L'aplicació de les mesures simplificades de diligència deguda ha de ser en tot cas congruent amb el risc. Els subjectes obligats no han d'aplicar o cessar d'aplicar mesures simplificades de diligència deguda tan aviat com apreciïn que un client, producte o operació no comporta riscos reduïts de blanqueig de capitals o de finançament del terrorisme.

c) Els subjectes obligats han de mantenir en tot cas un seguiment continu suficient per detectar operacions susceptibles d'examen especial de conformitat amb el que preveu l'article 17.»

Cinc. Es fa una nova redacció de l'article 14, amb el contingut següent:

«Article 14. *Persones amb responsabilitat pública.*

1. Els subjectes obligats han d'aplicar les mesures reforçades de diligència deguda que preveu aquest article en les relacions de negoci o operacions de persones amb responsabilitat pública.

Es consideren persones amb responsabilitat pública les següents:

a) Les que desenvolupin o hagin desenvolupat funcions públiques importants per elecció, nomenament o investidura en altres estats membres de la Unió Europea o tercers països, com ara els caps d'Estat, caps de Govern, ministres o altres membres de Govern, secretaris d'Estat o subsecretaris; els parlamentaris; els magistrats de tribunals suprems, tribunals constitucionals o altres altes instàncies judicials les decisions dels quals no admetin normalment recurs, excepte en circumstàncies excepcionals, amb inclusió dels membres equivalents del Ministeri Fiscal; els membres de tribunals de comptes o de consells de bancs centrals; els ambaixadors i encarregats de negocis; l'alt personal militar de les

Forces Armades; els membres dels òrgans d'administració, de gestió o de supervisió d'empreses de titularitat pública.

b) Les que desenvolupin o hagin desenvolupat funcions públiques importants a l'Estat espanyol, com ara els alts càrrecs d'acord amb el que disposa la normativa en matèria de conflictes d'interessos de l'Administració General de l'Estat; els parlamentaris nacionals i del Parlament Europeu; els magistrats del Tribunal Suprem i Tribunal Constitucional, amb inclusió dels membres equivalents del Ministeri Fiscal; els consellers del Tribunal de Comptes i del Banc d'Espanya; els ambaixadors i encarregats de negocis; l'alt personal militar de les Forces Armades; i els directors, directors adjunts i membres del consell d'administració, o funció equivalent, d'una organització internacional, amb inclusió de la Unió Europea.

c) Així mateix, tenen la consideració de persones amb responsabilitat pública les que desenvolupin o hagin desenvolupat funcions públiques importants en l'àmbit autonòmic espanyol, com els presidents i els consellers i altres membres dels Consells de Govern, així com els alts càrrecs i els diputats autonòmics i, en l'àmbit local espanyol, els alcaldes, regidors i altres alts càrrecs dels municipis capitals de província o de capital de comunitat autònoma de les entitats locals de més de 50.000 habitants, o càrrecs d'alta direcció en organitzacions sindicals o empresarials o partits polítics espanyols.

Cap d'aquestes categories inclou empleats públics de nivells intermedis o inferiors.

2. En relació amb els clients o titulars reals que desenvolupin o hagin desenvolupat funcions públiques importants per elecció, nomenament o investidura en altres estats membres de la Unió Europea o en un país tercer, els subjectes obligats, a més de les mesures normals de diligència deguda, en tot cas, han de:

a) Aplicar procediments adequats de gestió del risc a fi de determinar si el client o el titular real és una persona amb responsabilitat pública. Aquests procediments s'han d'incloure en la política expressa d'admissió de clients a què es refereix l'article 26.1.

b) Obtenir l'autorització del nivell directiu immediat, com a mínim, per establir o mantenir relacions de negocis.

c) Adoptar mesures adequades a fi de determinar l'origen del patrimoni i dels fons.

d) Portar a terme un seguiment reforçat i permanent de la relació de negocis.

3. Els subjectes obligats, a més de les mesures normals de diligència deguda, han d'aplicar mesures raonables per determinar si el client o el titular real desenvolupa o ha desenvolupat alguna de les funcions previstes en els paràgrafs b) i c) de l'apartat primer d'aquest article.

S'entén per mesures raonables la revisió, d'acord amb els factors de risc presents en cada cas, de la informació obtinguda en el procés de diligència deguda.

En el cas de relacions de negoci de risc més elevat, els subjectes obligats han d'aplicar les mesures previstes en els paràgrafs b), c) i d) de l'apartat precedent.

4. Els subjectes obligats han d'aplicar les mesures que estableixen els dos apartats anteriors als familiars i propparents de les persones amb responsabilitat pública.

Als efectes d'aquest article té la consideració de familiar el cònjuge o la persona lligada de manera estable per una relació d'afectivitat anàloga, així com els pares i fills, i els cònjuges o persones lligades als fills de manera estable per una relació d'afectivitat anàloga.

Es considera propparent qualsevol persona física de la qual sigui notori que tingui la titularitat o el control d'un instrument o persona jurídics conjuntament amb una persona amb responsabilitat pública, o que hi mantingui un altre tipus de relacions empresarials estretes, o que tingui la titularitat o el control d'un instrument o persona jurídics que notòriament s'hagi constituït en benefici d'aquesta.

5. Els subjectes obligats han d'aplicar mesures raonables per determinar si el beneficiari d'una pòlissa d'assegurança de vida i, si s'escau, el titular real del beneficiari, és una persona amb responsabilitat pública amb caràcter previ al pagament de la prestació derivada del contracte o a l'exercici dels drets de rescat, avançament o pignoració conferits per la pòlissa.

En el cas d'identificar riscos més elevats, els subjectes obligats, a més de les mesures normals de diligència deguda, han de:

a) Informar al nivell directiu immediat, com a mínim, abans de procedir al pagament, rescat, avançament o pignoració.

b) Fer un escrutini reforçat de tota la relació de negocis amb el titular de la pòlissa.

c) Dur a terme l'examen especial que preveu l'article 17 als efectes de determinar si és procedent la comunicació per indicati de conformitat amb l'article 18.

6. Sense perjudici del compliment del que estableixen els apartats anteriors, quan, a causa que concorren les circumstàncies que preveu l'article 17, sigui procedent l'examen especial, els subjectes obligats han d'adoptar les mesures adequades per apreciar la participació eventual en el fet o l'operació de qui tingui o hagi tingut a Espanya la condició de càrrec públic representatiu o alt càrrec de les administracions públiques, o dels seus familiars o propparents.

7. Sense perjudici del que disposa l'article 11, quan les persones que preveuen els apartats precedents hagin deixat de desenvolupar les seves funcions, els subjectes obligats han de continuar aplicant les mesures que preveu aquest article per un període de dos anys.»

Sis. Es fa una nova redacció de l'apartat 4 de l'article 26, amb el contingut següent:

«4. Les mesures de control intern s'han d'establir a escala de grup, amb les especificacions que es determinin reglamentàriament. Als efectes de la definició de grup, s'ha d'atendre el que disposa l'article 42 del Codi de comerç.»

Set. Es fa una nova redacció de l'article 42, amb el contingut següent:

«Article 42. Sancions i contramesures financeres internacionals.

1. Les sancions financeres establertes per les resolucions del Consell de Seguretat de les Nacions Unides relatives a la prevenció i supressió del terrorisme i del finançament del terrorisme, i a la prevenció, supressió i disrupció de la proliferació d'armes de destrucció massiva i del seu finançament, són d'aplicació obligada per a qualsevol persona física o jurídica en els termes previstos pels reglaments comunitaris o per acord del Consell de Ministres, adoptat a proposta del ministre d'Economia i Competitivitat.

2. Sense perjudici de l'efecte directe dels reglaments comunitaris, el Consell de Ministres, a proposta del ministre d'Economia i Competitivitat, pot acordar l'aplicació de contramesures financeres respecte de països tercers que suposin riscos més elevats de blanqueig de capitals, finançament del terrorisme o finançament de la proliferació d'armes de destrucció massiva.

L'acord de Consell de Ministres, que es pot adoptar de manera autònoma o en aplicació de decisions o recomanacions d'organitzacions, institucions o grups internacionals, pot imposar, entre d'altres, les següents contramesures financeres:

a) Prohibir, limitar o condicionar els moviments de capitals i les seves operacions de cobrament o pagament corresponents, així com les transferències, del país tercer o cap aquest o de nacionals o residents d'aquest.

b) Sotmetre a autorització prèvia els moviments de capitals i les seves operacions de cobrament o pagament corresponents, així com les transferències, del país tercer o cap aquest o de nacionals o residents d'aquest.

c) Acordar la congelació o bloqueig dels fons i recursos econòmics la propietat, la tinença o el control dels quals correspongui a persones físiques o jurídiques nacionals o residents del país tercer.

d) Prohibir la posada a disposició de fons o recursos econòmics la propietat, la tinença o el control dels quals correspongui a persones físiques o jurídiques nacionals o residents del país tercer.

e) Requerir l'aplicació de mesures reforçades de diligència deguda en les relacions de negoci o operacions de nacionals o residents del país tercer.

f) Establir la comunicació sistemàtica de les operacions de nacionals o residents del país tercer o que suposin moviments financers del país tercer o cap aquest.

g) Prohibir, limitar o condicionar l'establiment o el manteniment de filials, sucursals o oficines de representació de les entitats financeres del país tercer.

h) Prohibir, limitar o condicionar a les entitats financeres l'establiment o manteniment de filials, sucursals o oficines de representació al país tercer.

i) Prohibir, limitar o condicionar les relacions de negoci o les operacions financeres amb el país tercer o amb nacionals o residents d'aquest.

j) Prohibir als subjectes obligats l'acceptació de les mesures de diligència deguda practicades per entitats situades al país tercer.

k) Requerir a les entitats financeres la revisió, modificació i, si s'escau, terminació, de les relacions de corresponsalia amb entitats financeres del país tercer.

l) Sotmetre les filials o sucursals d'entitats financeres del país tercer a supervisió reforçada o a examen o auditoria externs.

m) Imposar als grups financers requisits reforçats d'informació o auditoria externa respecte de qualsevol filial o sucursal localitzada o que operi al país tercer.

3. Competeix al Servei Executiu de la Comissió la supervisió i inspecció del compliment del que disposa aquest article.»

Vuit. Es fa una nova redacció de l'article 52.1.u), amb el contingut següent:

«u) L'incompliment de l'obligació d'aplicar sancions o contramesures financeres internacionals, en els termes de l'article 42.»

Disposició final setena. *Desplegament reglamentari.*

El Govern, en l'àmbit de les seves competències, pot dictar totes les disposicions que siguin necessàries per a l'execució i el desplegament del que estableix aquesta Llei.

El Consell de Ministres ha d'aprovar, en el termini de tres mesos des de la publicació d'aquesta Llei al «Butlletí Oficial de l'Estat», un reial decret pel qual s'aprovi l'Estatut orgànic del Consell de Transparència i Bon Govern.

Disposició final vuitena. *Títol competencial.*

Aquesta Llei es dicta a l'empara del que disposen els articles 149.1.1a, 149.1.13a i 149.1.18a de la Constitució. S'exceptua el que disposen el segon paràgraf de l'apartat 2 de l'article 6, l'article 9, els apartats 1 i 2 de l'article 10, l'article 11, l'apartat 2 de l'article 21, l'apartat 1 de l'article 25, el títol III i la disposició addicional segona.

Disposició final novena. *Entrada en vigor.*

L'entrada en vigor d'aquesta Llei s'ha de produir d'acord amb les regles següents:

– Les disposicions que preveu el títol II entren en vigor l'endemà de la seva publicació al «Butlletí Oficial de l'Estat».

– El títol preliminar, el títol I i el títol III entren en vigor a l'any de la seva publicació al «Butlletí Oficial de l'Estat».

– Els òrgans de les comunitats autònomes i entitats locals disposen d'un termini màxim de dos anys per adaptar-se a les obligacions que conté aquesta Llei.

Per tant,
Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 9 de desembre de 2013.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
MARIANO RAJOY BREY